

N:o 113.

Toisena Adventti-Sunnuntaina.

Evank. Luukk. 21: 25–36.

Ja merkkein pitää oleman auringossa ja kuussa ja tähdissä; ja maassa kansalla ahdistus, epäilyksen tähden. Ja meren aaltoin pitää pauhaaman. Ja ihmiset maassa pitää nääntymän pelvon ja odottamisen tähden niitä, kuin maan piirin päälle tulevat; sillä taivaan voimat pitää liikutettaman. Ja silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla. Mutta koska nämät rupeavat tapahtumaan, niin katsokaat ja nostakaat päänne ylös; sillä teidän lunastuksenne silloin lähestyy. Ja hän sanoi heille vertauksen: katsokaat fiikunapuuta, ja kaikkia puita: Koska ne jo puhkeavat, niin te näette, ja itse teistänne ymmärrätte, että suvi on jo läsnä. Niin myös te, koska te näette nämät tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on läsnä. Totisesti sanon minä teille: ei tämän sukukunnan pidä lainkaan hukkuman, siihen asti kuin nämät kaikki tapahtuvat. Taivas ja maa on hukkuva; vaan minun sanani ei pidä ikänä hukkaantumana.

Tämä evankeliumi puhuu selvästi **Kristuksen viimeisestä tulemisesta**. Edelläkäyvät merkit taasen luettelee Kristus Matt. 24: 29, jossa sanoo: **Aurinko pimenee, ja kuu ei anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaasta, ja taivaan voimat pitää liikutettaman**. Koska siis nämä ovat tulevaisuuden asioita, ei ole ihmisten vallassa puhua niistä paljon, sillä vaikka nämä merkit ovat olevat hirmuiset, pitää niiden kuitenkin sillä tavalla toteutua, että viimeinen päivä sittenkin tulee ennen, kuin kukaan, varsinkaan kukaan suruttomista, voi ymmärtää niiden tapahtuneenkaan. Kristus sanoo nimittäin evankeliumimme 34 värssyssä: **Kavahtakaat teitänne, ettei teidän sydämenne koskaan raskauteta ylönsyömisestä ja juopumisesta, ja elatuksen murheesta, ja se päivä tulee äkisti teidän päällenne. Sillä se tulee niinkuin paula kaikkein ylitse, jotka koko maan päällä asuvat**. Vaikka he siis näkevät ja kuulevat nämä merkit ja tietävät ne viimeisen päivän merkiksi, eivät he

kuitenkaan usko sitä vaan ajattelevat, ettei toki viimeinen päivä niin pian tule. Tämän tahdomme todistaa seuraavalla tavalla.

Ensiksi olemme kuulleet, että viimeinen päivä on tuleva äkisti kuin paula. Lisäksi tulee, että Kristus sanoo Luukk. 17: 24, 26–30 näin: **Niinkuin pitkäisen tuli taivaan alla leimahtaa ja paistaa kaikkein päälle, kuin taivaan alla ovat, niin on myös ihmisen Poika päivänänsä oleva. – – Ja niinkuin tapahtui Noan päivinä, niin myös tapahtuu ihmisen Pojan päivinä. He söit, joit, nait ja huolit, hamaan siihen päivään asti, kuin Noa arkkiin meni sisälle, ja vedenpaisumus tuli ja hukutti kaikki. Niin myös tapahtui Lotin päivinä: he söit, joit, ostit, myit, istutit, rakensit. Mutta sinä päivänä, kuin Lot Sodomasta läksi, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta ja hukutti kaikki. Niin pitää myös sinä päivänä oleman, jona ihmisen poika ilmoitetaan**. Näin tapahtui myöskin Jerusalemin viimeisessä hävityksessä, kun juutalaiset niin

monessa Josefuksen luettelemasta merkistä ja ihmeestä eivät uskoneet, että heidän perikatonsa päivä oli läsnä, vaan ymmärsivät ja selettivät sen kaiken vihollisiinsa.

Niinpä kirjoittaa P. Paavalikin 1 Tessal. 5: 2, 3: **Herran päivä on tuleva niinkuin varas yöllä. Sillä koska he sanovat: nyt on rauha ja ei mitään hätää, silloin kadotus lankee äkisti heidän päällensä, niinkuin raskaan vaimon kipu, ja ei he suinkaan saa paeta.** Myöskin P. Pietari 2 Piet. 3: 3 ja seur. ennustaa tuollaisista uskottomista ja ajattelemattomista seuraavin sanoin: **Tietäkää se ensin, että viimeisinä päivinä tulevat pilkkaajat, jotka oman himonsa jälkeen vaeltavat ja sanovat: kussa on lupaus hänen tulemisestansa? Sillä siitä päivästä kuin isät ovat nukkuneet, pysyvät kaikki niinkuin ne luonnon alussa olleet ovat – – – Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas yöllä, ja silloin taivaat suurella pauhinalla menevät pois, mutta elementit pitää palavuudesta sulaman ja maa ja rakennukset, jotka hänessä ovat pitää palaman ylös.**

Sanalla sanoen: Jumalattomat eivät koskaan ole suostuneet uskomaan, että heidän perikatonsa on ollut niin lähellä, joten siis sanat toteutuvat, jotka luetaan Ps. 55: 24: **Murhamiehet ja pettäjät ei pidä tuleman puoli ikäänsä,** sillä he ovat aina suruttomia eivätkä koskaan pelkää, sen vuoksi tulee heidän hetkensä äkisti ja odottamatta.

Ja maassa kansalla ahdistus epäilyksen tähden. Ja meri ja aallot pitää pauhaaman. Ja ihmiset maassa pitää nääntymän pelvon ja odottamisen tähden niitä kuin maanpiirin päälle tulevat, sillä taivaan voimat pitää liikutettaman. Tässä puhutaan ahdistuksesta, murheesta ja epäilyksestä. Sana epäily eli neuvottomuus ei tarkoita meren ja aaltojen pauhinata, sillä Kristus tahtoo ilmaista sen murheen ja ahdistuksen ja epätoivoisen häm-

mästyksen, jonka ihmiset tuntevat sielussaan, kun tämä ahdistus ja epäily heitä kohtaa. Aivan kuin sanoisi: Ihmiset maassa pitää vaivataman ja ahdistettaman pelvolla sielujensa tähden, tapahtukoon tämä sitten merkkien säikähdyksestä tai pahan omantunnon peljätyksestä. Ja minä pahaa aavistan, että tämä merkki jo nyt on liikkeellä maan päällä, sillä älköön kukaan luulko, että kaikki kansa sellaista huomaa, koska siinä tapauksessa ei olisi keittää näiden merkkien pilkkaajia, jommoisia ihmisiä kuitenkin, kuten sanottu, on löytyvä. Tavataanhan nykyään monia ihmisiä, joita sellainen pelko ja odottaminen ahdistaa, että he siitä tulevat lähes mielettömiksi.

Kun edelleen puhutaan **meren ja aaltojen pauhinasta,** niin tarkoitetaan tällä, että meren ja aaltojen pitää pauhaaman ja ihmisten nääntymän j. n. e., kuten Erasmus asian selittää. Tuota ei tule niin ymmärtää, että kaikki ihmiset nääntyisivät vaan ainoastaan muutamat, joiden pitää toisille olla merkkeinä ja jotka nykyistä syntirangaistustaan kärsien todistavat, että toisille on samoin tapahtuva. Mitä meren ja aaltojen pauhina lienee, sitä emme osaa säntilleen sanoa, sillä emme ole mitään profeetoja. Tässä on sanat **niitä asioita** jätetty pois, joten lauseen pitäisi kuulua: pelvon ja odottamisen tähden **niitä asioita,** jotka maanpiirin päälle tulevat. Ei niin, kuin pelko ja kauhistus koko maailman valtaisi, vaan ainoastaan ne, joiden pitää olla merkkeinä, sillä he pelästyvät niitä asioita, joita koko maailmassa tapahtuu, samalla kuin muuta niitä pilkkaavat ja nauravat suruttomuudessaan.

Taivaan voimina pitävät muutamat **enkeleitä,** mutta parempi on, että ymmärrämme niillä yksinkertaisesti näkyväisiä taivaita. Ei nimittäin tule tapahtumaan ainoastaan suuria maanjäristyksiä ja meren ja virtojen paisumisia, vaan myöskin ilmassa on epäjärjestyksiä tapahtuva, niin että taivas ja elementit ylhäällä

joutuvat häiriöön, kuten Gregorius tästä kirjoittaa: Koska nyt kaikki tämä pitää täytettämän, niin täytyy maailman lopulla kaiken joutua epäjärjestykseen: maan ja kansan sodan ja kapinan kautta, maa rupeaa järiseämään, vesi kohisemaan, ilmaan ilmestyy ruttoja, aurinko ja kuu pimenevät, tähdet putoavat, jopa itse taivaskin vapisee. Pitäähän näiden merkkien olla näkyväisiä ja tunnettavia, sillä kuinka ne muuten merkkejä olisivatkaan? Enkelit taasen eivät ole näkyväisiä, sen vuoksi ymmärrämme nämä sanat näkyväisistä taivaista. Kuinka taasen tämä liikuttaminen on tapahtuva, se täytyy kokemuksen opettaa. Huomaa: Kristus ei sano ainoastaan **taivas** vaan **taivaan voimat** Raamatun puhetapaa noudattaen, kuten 1 Moos. 1: 7 luemme taivasta kutsuttavan **vahvuudeksi**, joten siis taivaalle omistetaan ennen kaikkia muita luotuja kappaleita lujuus, voima ja vahvuus. Tässä on sanottu heprean kielen mukaan **taivaan voimat**, se on: lujat eli vahvat taivaat. Taivaat ovat maailman voima, joita ilman maailmassa vallitsisi ijankaikkinen pimeys, sillä kaikki mitä tehdään ja tapahtuu maailmassa, se tehdään taivaan liikunnan, valon ja vaikutuksen avulla. Samoin nekin ihmiset, jotka toisia hallitsevat, kutsutaan mahtaviksi ja voimallisiksi, koska heidän käskynsä ja tahtonsa alamaisia hallitsee.

Ja silloin heidän pitää näkemän Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla. Tässä sanoo Kristus selvästi: **heidän pitää nähdä ihmisen Pojan tulevan,** aivan kuin sanoisi: Silloin on ihmisen Poika totisesti tuleva. Tällä tahtoo hän osoittaa, että tämä tuleminen on tapahtuva yhtä julkisesti kuin hänen ensimmäinen tulemisensa oli salainen, niin että enkelien taivaassa täytyi siitä ilmoittaa paimenille. Mutta viimeistä tuloa ei ole kukaan ilmoitettava, vaan kaikki luontokappaleet näkevät sen kaikkialla; ja niinkuin

edellinen tapahtui ylenkatseessa ja alhaisuudessa, niin on sitä vastoin jälkimmäinen tapahtuva suuressa kunniasa ja majesteettisuudessa, kuten Ilm. Kir. 1: 7 on kirjoitettu: **Jokaisen silmän pitää hänen näkemän;** ja Matt. 24: 31 lisää hän siihen: **Ja hän lähettää enkelinsä suurella pasuunan äänellä, ja he kokoovat hänen valittunsa neljästä tuulesta, yhdestä taivaan äärestä niin toiseen.** Mutta etupäässä kuvaa hänen viimeistä tuloaan profeeta Sefanias 1: 14–16: **Koska Herran päivän parku on tuleva, niin väkevitten pitää silloin haikiasti huutaman. Sillä se päivä on kauhiuden päivä, vaivan ja ahdistuksen päivä, tuulen ja tuulispään päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sumun päivä, pasuunan ja vaskitorven päivä.** Katso kuinka, elävästi profeeta kuvaa tätä Herran päivää!

Mutta koska nämät rupeavat tapahtumaan, niin katsokaat ja nostakaat päänne ylös, sillä teidän lunastuksenne silloin lähestyy. Mitä hän tällä tarkoittaa? Rakkaani, kukapa voisi iloita niin hirmuisesta tulemisesta? Kuka voi käsittää ja ymmärtää tätä? Mutta tämä sanotaan niille, jotka ovat kristityitä, joita tässä maailmassa monet vastoinkäymiset painavat sekä jotka eivät muuta halua kuin vapahdusta synnistä ja kaikesta pahasta, kuten rukoilemme Isämeidän rukouksessa: **Lähestyköön sinun valtakuntas, päästä meitä pahasta.** Jos me sydämessämme rukoilemme tämän rukouksen, niin emme varmaankaan muuta voi kuin iloita näistä hirmuisista merkeistä, koska silloin meidän odotuksemme loppu lähestyy. Jos siis tahdomme tulla vapahdetuksi synnistä ja kaikesta pahasta, niin täytyy meidän mitä hartaimmin toivoa ja rakastaa tätä tulemistä, sillä sanoohan hän: **Teidän lunastuksenne silloin lähestyy.** Kutka taasen pelkäävät eivätkä soisi tämän päivän tulevan, mitä muuta he tekevät rukoillessaan: **Lähesty-**

köön sinun valtakuntas; päästä meitä pahasta, kuin syyttävät itseään ja rukoilevat itseään vastaan? Sillä mitä on lunastus? Kuka ei tahtoisi halusta lunastettu olla? Niinpä sanoo P. Paavali 2 Tim. 4: 8: **Herra antaa minulle vanhurskauden kruunun, mutta ei ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestystänsä rakastavat.** Ja Kristus sanoo Luukk. 12: 36: **Olkaat te näiden ihmisten kaltaiset, jotka heidän Herransa odottavat.**

Meidän tulee siis kaikin tavoin ahkeroida, ettei meissä löytyisi mitään vihaa eikä kammaa viimeistä päivää kohtaan, sillä sellainen kammo on mitä ankarimmin kirottu ja kuuluu kadotetuille, paatuneille ja suruttomille, joiden rautaotsa pitää muserrettaman hirmuisella kauhistuksella. Samoin kuin nimitäin tämä päivä on tuottava hurskaille suurimman lohdutuksen ja ilon, samoin on se myöskin nostava menehdyttävän kauhun jumalattomissa, samoin kuin tässä elämässä totuus on hurskaille suloinen ja miellyttävä mutta jumalattomille ieltävä. Niin, sanot sinä, minä haluaisin mielelläni viimeistä päivää, jos vaan olisin hurskas ja synnitön. Vastaus: Jos sinä pelkää viimeistä päivää, jos vapiset hänen edessään etkä soisi hänen tulevan, niin et sillä synnistä vapaaksi pääse, vaikka pelkäisit häntä tuhannen vuotta, sillä kirotut helvetissä eivät sieltä pelastu, vaikka ijankaikkisesti vapisevat tätä päivää. Niin, tämä pelko enentää sinun syntejäsi enentämistään ja on sinulle esteeksi, ettet voi synnitön olla, vaikka teet kaiken sen, jolla luulet voitavasi sovittaa syntiäsi.

Jos sinä nyt haluat vapahdusta synneistäsi, no hyvä, niin pitkitä siinä yhä, sitä toivon, ja suokoon Jumala, että voisit sitä niin hartaasti haluta, että sen vuoksi kyyneleihin puhkeisit ja että sellaisella toivolla kiusaisit itseäsi kuolemaan saakka. Sillä ei kukaan ole pa-

remmin valmistettu viimeisen päivän varalle kuin se, joka haluaa olla vapaa synnistä. Senhän viimeinen päivä saa aikaan ja se, mikä silloin tapahtuu, on täyttävä toivomuksesi. Kristus ei olisi voinut suloisemmin kuvailla tätä päivää kuin sanomalla sitä **meidän lunastukseemme.** Sen ohessa kehoittaa hän meitä iloitsemaan sillä, että ottaa suloisen vertauksen puhkeevasta viikunapuusta. Ole sen vuoksi varuillasi, ettet tee Kristusta valehtelijaksi, äläkä suinkaan ajattele hänen pettävän sinua, kun hän käskää sinun katsomaan ja nostamaan pääsi ylös, sinun joka synteisi ja tämän elämän vaivojen tähden olet tähän päivään asti käyskennellyt niska ja pää kumarassa. Tästä kirjoittaa P. Paavali Room. 8: 23: **Me huokaamme itseksemme odottain sitä lapseksi ottamista, meidän ruumiimme lunastusta.** Katsos kuinka apostoli huokailee sekä halajaa Jumalan lapseksi ottamista ja odottaa lunastustaan; hän siis ei mielestään luule siihen vielä ennättäneensä.

Meidän tulee sen vuoksi täydellä todella paeta ja kavahtaa sitä, ettemme pelkäisi tätä viimeistä päivää, vaan ahkeroisimme, että täydellä todella voisimme ikävöidä tullaksemme synnistä pelastetuiksi. Jos näin teemme, niin voimme olla ei ainoastaan turvallisella mielellä vaan myöskin ilolla odottaa viimeistä päivää. Katso siis, ettet petä itseäsi sanomalla, että kyllä odottaisit viimeistä päivää, ellei sinulla vaan olisi mitään syntiä, vaikket kuitenkaan pelkää tätä päivää siitä syystä, että vihaat syntiä vaan sen vuoksi, ettet enään voi pitkitää synneissäsi, kun viimeinen päivä katkaisee sinulta tilaisuuden enemmän synnin tekemiseen. Tätä pahaa ja petollista pelkoa ei sinun tule kärsiä itsessäsi, ettei sinussa oleva valkeus tulisi pimeydeksi, sillä jos sinä sydämes-täsi vihaat syntiä, niin sinä iloitset ja riemuitset sangen suuresti viimeisestä päivästä, joka on sinun toivomuksesi täyttävä.

Siis opettaa Kristus näissä sanoissa, että meidän pitäisi sangen lohdullisina riemuita, kun näemme viimeisen päivän lähestyvän. Tätä puhuu hän niille neuvoksi, jotka arkamielisyydestä pelkäävät, vaikka muuten ovat hurskaita, kehoittaen heitä katsomaan ylös ja nostamaan päänsä ylös, ettei siis surun eikä murheen pitäisi saada painaa heidän päätään alas. Niinpä sanoo hän vähää ennenkin Matt. 24: 6: **Te saatte kuulla sotia ja sanomia sodista, katsokaat ettette peljästy.** Maailman lopulla, kun kaikki synnit valtaan pääsevät ja rakkaus kylmenee, tulee sangen vaaralliseksi elää ihmisten kanssa, ja tätä syntihämmennystä on seuraava vielä pahempi rangaistusten ja vaivain sekasorto, niinkuin sota, nälkä, rutto ja kaiken hävitys. Rakkaani, kukapa ei toivottaisi loppua sellaiselle vaivalle? Sen vuoksi lohduttaa Kristus omiaan, jotka elävät siihen aikaan ja ovat sellaisia, että rukoilevat pelastusta synnistä ja kaikesta pahasta, sekä lupaa heille, että heidän lunastuksensa silloin lähestyy. Silloin on niin kummallisesti käyvä, että kun toiset ihmiset nääntyvät pelvon tähden, niin nämä sitä vastoin elävät toivossa ja ilossa toivoen ja haluten sitä, mitä muut pelkäävät ja kammovat. Näin aivan erilaisia ja toisilleen vastakohtia ovat silloin ihmiset, niinkuin toiset ennen ovat eläneet synnissä toiset hurskaudessa, toiset pysyneet kiinteästi synnissä ja rakastaneet sitä, toiset päin vastoin vihanneet sitä.

Tästä voit nyt nähdä, kuinka harvat ne ovat, jotka oikein rukoilevat Isämeitänsä sekä pyytävät, että Jumalan valtakunta lähestyisi ja he päästettäisiin kaikesta pahasta, koska niiden luku on niin aivan vähäinen, jotka eivät soisi viimeisen päivän jäävän koskaan tulematta, ja koska useimmat eivät huomaa tätä kirottua ja jumalatonta pelkoa, joka on suuri malka heidän silmissään, vaan luulettelevat tekevänsä paljon hyvää, jonka avulla tahtovat

pelastua synnistä, vaikka he töistään tulevat yhä kelvottomammiksi tälle päivälle. Ellet nyt sydämessäsi voi voittaa tätä pelkoa viimeiseen päivään nähden etkä sen vuoksi toivottaa sen pikaista tulemista, no niin, toivo kuitenkin, että voisit sitä ruveta toivomaan, rukoile Jumalalta rukouksen voimaa, pyydä, että voisit sitä ikävöidä, äläkä epäile, vaan murehdi sitä, että olet niin heikko, että pelkää omaa lunastustasi. Älä epäile, etteikö Jumala tahdo rukouksiasi kuulla, sillä hän on luvannut sinulle Luukk. 11: 10: **Jokainen kuin anoo, se saa, ja joka etsii, se löytää, ja joka kolkuttaa sille avataan.** Lohduta sillä itseäsi, että toiset toivovat samaa ja rukoilevat edestäsi, ja ole varma siitä, että pelko pitää otettaman pois sinusta; muutoin pitää sinut kirottaman ijankaikkisesti, sillä tuo pelko on sellainen synti, joka vastustaa Pyhän Hengen lohduttavaa armoa ja sinun lunastustasi ja puollustaa syntiä, joka ei tahdo ottaa sinusta pois hävitäksensä.

Ja hän sanoi heille vertauksen: Katso-kaat viikunapuuta ja kaikkia puita; koska ne jo puhkeevat, niin te näette ja itse teistänne ymmärrätte, että suvi on läsnä. Niin myös te, koska te näette nämät tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on läsnä. Tämä on nyt suloinen vertaus keväästä ja suvesta, jolloin kaikki kukoistaa ja viheriöittää. Sen antaa meille Herra tässä, että oppisimme siitä suurella ilolla ja rohkeudella odottamaan viimeistä päivää. Sillä ei hän sano: Helvetti ja kadotus on läsnä, vaan: Jumalan valtakunta on läsnä, opettaaksensa meitä pitämään päämme pystyssä ja katsomaan viimeisen päivän hyviä, joita haluamme, jos me ikävöitämme pelastumista synneistä. Siis tulee meidän ikävöidä Jumalan valtakuntaa ja rukoilla viimeisen päivän tulemista tai ainakin, että kaikin voimin voisimme sitä. Sillä ettei tämä päivä yllättäisi meitä ynnä kadotettujen kanssa, niin on sangen tarpeellista, ettemme

vihaa emmekä pelkää sitä, sillä me emme voi kuitenkaan paeta sitä, ellemme rakasta ja halaja sitä.

Totisesti, totisesti sanon minä teille: ei tämän sukukunnan pidä suinkaan hukku-
man, siihen asti kuin nämät kaikki tapahtuvat. Herättääkseen meissä vahvan uskaluksen vakuuttaa Kristus meitä kahdella lupauksella. Aivan kuin sanoisi: Ettei teidän toivonne horjuisi ja että voisitte uskoa, sanon minä teille, että kaikki pitää täytettämän, ennen kuin Juudan suku häviää, sillä se täytetään Juudan suvun vielä eläessä, johon aikaan nähden minä tätä teille sanon. Ei niin, että nämä juutalaiset eläisivät viimeiseen päivään saakka, vaan ainoastaan heidän jälkeläisensä. Kuitenkin kuuluvat Kristuksen sanat siltä, kuin olisi hänen ennustuksensa kokonaisuudessaan ollut täyttyvä, ennen kuin sen ajan ihmiset kuolivat. Ja siis pitää ymmärtää Kristuksen puhuvan tässä kokonaisuudessaan kaikesta siitä, mikä tätä sukua koskee, ei ainoastaan viimeisenä päivänä, vaan siten, että kaikki mitä tästä suvusta on sanottu, on tapahtuva tämän suvun vielä eläissä. Tämä selitys on mielestäni yksinkertaisin ja parhaiten yhtäpitävä Raamatun puhettavan kanssa, kuitenkin jätän toisillekin ajatuksensa, koska ehkä ymmärtävät asian paremmin. Seuraava taasen on ymmärrettävä sekä Juudan maan hävityksestä että viimeisestä päivästä.

Taivas ja maa on hukkuva, vaan minun sanani ei pidä ikänä hukkaantumana. Monet aprikoivat kovasti, kuinka taivas ja maa on hukkuva, ja sanovat, ettei ne huku olemukseensa vaan muotoonsa nähden, aivan kuin eivät Kristuksen sanat olisi kyllin selviä. Eihän Kristus, kuten sana kreikaksi kuuluu,

sano, että ne katoavat tai raukeavat tyhjiin, vaan että ne menevät pois, se on: muuttuvat. Niinkuin 2 Piet. 3: 7 sanotaan: **Taivaat ja maa hänen sanansa kautta säästetään tulen varaksi tuomiopäivään asti;** ja sitten värs. 10, 13: **Herran päivä on tuleva, niinkuin varas yöllä, ja silloin taivaat suurella pauhinnalla menevät pois** (eli rikkoutuvat), **mutta elementit pitää palavuudesta sulaman, ja maa ja rakennukset, jotka hänessä ovat, pitää palaman ylös. Mutta me odotamme uusia taivaita ja uutta maata hänen lupauksensa jälkeen, joissa vanhurskaus asuu.** Samoin myöskin Hepr. 1: 10–12, joka perustuu Ps. 102: 26, 27: **Taivaat ovat sinun käsialas. Ne katoavat, mutta sinä pysyt; ja he kaikki vanhenevat niinkuin vaate, ja niinkuin puvun sinä heitä muuttelet, ja he muuttuvat.**

Myöskin profeeta Jesaias 30: 26 sanoo: **Ja kuun valo on niinkuin auringon paiste oleva, ja auringon paiste on seitsemättä kirkkaampi oleva kuin nyt. Koska Herra sitoo kansansa vahingon kiinni ja sen haavat parantaa,** ja luv. 65 värssyt 17, 18: **Katso, minä luon uuden taivaan ja uuden maan, ja entisiä ei pidä muistettaman eikä mieleen johdatettaman. Vaan iloitkaat ja riemuitkaat ijankaikkisesti niissä, kuin minä luon.** Siis pitää kaikki muutettaman, mutta Kristuksen sanoja ei muuteta, sillä ne ovat totiset ja pysyväiset ijankaikkisesti. Kristus sanoo tätä vahvistaakseen uskomme luottamusta hänen saansa, nimittäin että kaikki tämä on tapahtuva siten, että saatamme nostaa päämme ylös ja iloita luvattun lunastuksen totisesta läsnäolosta, jolloin me pelastetaan kaikesta sekä synnin että rangaistuksen pahasta. Amen.